

det manglende Arbejde udført og eventuelt besørge Omkostningerne indbrøene ved Udpantning; men hvorfor der skal være en saadan forskjellig Fremgangsmaade i disse ellers eensartede Sager, kan jeg ikke forståe. Af § 23 see vi, at de to Ting, der hidtil have været samlede paa een Haand, nemlig Hegnshynet og Burderingen af den Skade, Creatureer gjøre, for Eftertiden ikke skulle være det. Det seer jeg heller ingen Grund til, idet de to Ting staae i saa nøie Forbindelse med hinanden, ligesom jeg mener, at der netop i den Omstændighed, at Hegnshynsmændene tillige ere Burderingsmænd, ligger en Opfordring for dem til nøiere at opfylde deres Pligt. — Jeg skal endnu kun omtale en eneste Ting, som jeg finder er meget mærkelig. Ifølge § 15, første Stykke, kunne Spørgsmaal om Ombytning af et ældre Hegn med en anden Art af Hegn ikke afgjøres af Synsmændene, men skulle afgjøres af Landvæsencommissjonen. Sæt nu f. Ex., at det gamle Hegn har været et saakaldet Flæk- eller Mosehegn, og at Mosen er bleven udtørret, saa at altsaa det ældre Hegn ikke længere dner, men der maa opføres et nyt. Hvis nu den Mand, der forlanger det nye Hegn, er en Huusmand, en mindre Jordbesidder, og den større Eodseier stivt og halsstarrig modsætter sig Opførelsen af det nye Hegn, saa skal altsaa Huusmanden uden Raade og Barmhjertighed skaffe Landvæsencommissjonen tilveie, men dette er ingenlunde nogen let Sag for ham; thi, saavidt jeg veed, medfører det en Bekostning af 30 Rd., og Huusmanden vil vistnok derfor i Reglen blive nødt til at finde sig i sin Naboes Billaarlighed, fordi de nærmeste Synsmænd ikke maae affige nogen Dom i Sagen. — Som jeg allerede har bemærket, er det kun enkelte Mangler i Lovforslaget, som jeg her eksempelvis har fremdraget. Jeg troer, at Enhver, der omhyggelig vil gennemlæse Lovforslaget, saaledes som det foreligger, vil finde, at det i sin nuværende Stand er ubrugeligt, og, hvis det skal komme til at svare til sin Hensigt, som man dog med Billighed maatte kunne forlange af et Lovforslag, der omfatter saa Manges Interes-

ser, saa maa det underkastes en gennemgribende Revision.

Klein: Det forekommer mig, at det ærede Medlem, der nu havde Ordet, sæbbede en temmelig streng Dom over det foreliggende Lovforslag. Han tog ikke i Betænkning at begynde med at sige, at det bar tydelige Spor af at være et Hastværksarbejde, og ligesom han derefter yttrede, at det var beheftet med saadanne formelle Mangler, at det i sin Heelhed maatte siges at være ubrugeligt, saaledes endte han med at gjentage, at det i den foreliggende Skikkelse maatte siges at være ubrugeligt. Det forekommer mig imidlertid, at hvad det ærede Medlem anførte til Styrke for sin Paastand, ikke just var tilstrækkeligt til at hævde den. Han paapegede nogle enkelte Steder — rigtignok, som han sagde, eksempelvis — i Lovforslaget, der skulde være uheldigt affattede, hvad Redactionen angaaer. Det forekom mig imidlertid ikke, at han just havde Ret paa enkelte Punkter, han saaledes henviste til. Og naar han derefter gjorde den almindelige Bemærkning, at der var Ting, der naturlig hørte sammen, som vare adspalttede paa flere Steder i Lovforslaget, og at der, hvis jeg forstod ham rigtigt, paa andre Steder var samlet, hvad der maaskee ikke saa godt hørte sammen paa dette Sted, saa nævnte han ganske vist i den Henseende ogsaa nogle Exempler; men for at man kunde have ret Klarhed over det Begrundede eller Ubegrundede i denne hans saaledes henkastede Paastand, maatte man i alt Fald have nærmere liggende for sig den formeentlig bedre Affattelse af Lovforslaget, som det ærede Medlem hentydede til. Hvorvidt det ærede Medlem vil være istand til ikke blot stærkt at angribe et foreliggende Lovforslag, men ogsaa til bedre selv at løse Opgaven, altsaa til at sætte noget Positivt istedetfor den reent negative Kritik, veed jeg ikke; man vil vel paa et senere Standpunkt faae Leilighed til at domme derom. Hvad Lovforslagets Principer angaaer, sagde det ærede Medlem, at det indeholdt mange nye Principer, og deriblandt nogle, han endogsaa stemplede som næsten uforstaaelige. Det